

de două ori în săptămână: Joi-a și sâmbătă; era când va pretinde înșuşta materiilor, va eși de trei sau de patru ori în săptămână.

Prețurile de prenumeratiune, pentru Austria:

pe un an ... 8 fl. v. a.
pe șase luni ... 4 fl. v. a.
pe trei luni ... 2 fl. v. a.

pentru România și străinătate:

pe un an ... 12 fl. v. a.
pe șase luni ... 6 fl. v. a.

ALBINA

Prenumeratiuni se facu la toți dd. corespondenți și noștri, și de a dreptului la Redacțiunea Stațiungasse Nr. 1, unde sunt a se adresa și corespondenții, ce privescu Redacțiunea, administrațiunea și expedițiunea; câte vor fi nefrancați, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anuonle și alte comunicațiuni de interesu privat — se raspunde câta 7 or. pe linia; repetiriile se facu cu plăcile adiuata. Prețul timbrului câta 80 cr. pentru una data se antocipa.

Invitare de prenumeratiune

ALBINA

Anul 1874, alu IX-lea, in care intră mu, preturile și in condițiunile de până aci, adeca:

Pentru partile austro-unguresci:

pe un an ... 8 fl. v. a.
pe șase luni ... 4 fl. v. a.
pe trei luni ... 2 fl. v. a.

Pentru România și străinătate:

pe un an ... 12 fl. v. a.
pe șase luni ... 6 fl. v. a.

Sciti, domniloru și fratriilor romani, — ce este diaristică, și a nune că va se dica unu diuaru natiunale opozițional in timpuri grele, de apesare si-ematica a poporului, și de persecutare natiunalității sale?

Diaristică a adeverata, sincera, puru este vócea publica a poporului; éristică a natiunale opoziționala este, că — in timpuri de apesare natiunale, inadusire și falsificare a vócei pu-a unui poporu, da spresiune publica și interne a aceluia.

Să bagămu sém'a bine, că — ce va dica acést'a.

Diaristică a natiunale este oglindă a sentimentelor și refugiu de înaintea tiraniilor politice — in ascunsulu și poporului.

De aci urmédia că: in viétia pu-a, in lumea mare, unu poporu apesatu a tratatu de tirani, traiesce mai nu prin diaristică a sa natiunale opoziționala. Fora atare diaristica — unu paservitu altui-a — nu se mai pôte declara și afirmá, nu se mai pôte dice de viú, — decâtu dóra prin isbuc-revoluțiunare, prin protestări cu și focu!

De aci va trebui să pricepem, că asistandu viétia într'unu corp natiunale, într'unu poporu, sistematicele inadusitu, acea viétia, déca ea destulu de puternica, de a nu apune, a reziste, adeca de a se opune for-tiraniei, jugului, — trebue ne-ape-se ésa la lumina, se se manifeste firme in faci'a lumii și se-si reclame surile natiunale; acést'a — in modu sicu, prin redicarea vocei sale — arminte in diaristică a sa natiunale, unalminte — in adunări și la ale-ér straordenarminte in modu rebe-prin apucarea de ori-ce feliu de și aporarea dreptului sugramatu de alungandu-i pre acestia de la po-sau măcar nimicindu-i de totu.

Ambelce moduri sunt legitime, adeca optátite prin necesitate naturale.

— cultur'a și civilizațiunea mereu a eschide pe celu din urma. De ovine tolerarea pressei natiunale-țiunele — mai pretotindeniá, pona Austro-Ungaria nóstra, unde — pre se sciu, domni nemti și cu domni-ári, in modu tradatoriu de conceta-conspirara la 1867 pentru inadusi-sistematicele a celorlalte popóra și natiunali.

Pona intru atát'a este de adeverata in asemnatare a pressei natiunale, nu noi cutesămu a afirmá, că — acum 90 de ani, Romani din Tran-silvania avau diaristica natiunale opo-ziționala, rescól'a lui Horia — nu isbuc-totusi — emanciparea natiunale și mai securu și mai curendu.

Vremu să dicem: sustinerea și unu diaristică a natiunale, acolo unde viétia într'unu corp natiunale, ape-sa impeditat in desvoltarea sa na-tionala — este o mare, o absoluta necesi-tate pentru poporu, câtu și pentru

statu. Reu, cine acést'a nu pricepe; dar — despotii și tiranii popóreloru o pri-ceptu pré bine.

De aci este că, domni de la putere, despotii și tiranii natiunali, cu cea mai incordata atentiune petrecu press'a natiunale, și — dupa cum ei o vedu aven-tandu-se și latindu-se intre poporu, asiá ei totu mai multu și-sentiu paralisatã politicã loru de asuprire, și cu atátu mai multu ei sunt siliti a-si rumegá mai bine și a-si moderá forțe — mesurile loru asupri-tórie — faciã de acelu poporu.

De aci on. Publicu alu nostru va pricepe, pentru ce — buna óra domnií stepanitori și noștri, multu mai multu respectu si mai mari consideratiuni au — de „Zastava“ serbésca, cu 1600 de pranageranti, și de poporulu serbescu, măcar că abia numera 5 — 600,000 de suflete, de câte de tóte ale nóstre foi natiunale, cu câte 300 — 1000 de prenume-ranti, și de alu nostru poporu, măcar că elu numera aprópe 3,000,000 de suflete și impoporédia peste 2000 de mile pa-trate, parte mare cele mai strategice pun-turi ale monarchiei.

Candu ne adresămu onoratulu pu-blicu natiunale, invitandu-lu la prenume-ratiuni câtu mai numeroase: asiá credem, că este tocmái momentulu celu adevera-tu, pentru de a-i atrage atentiunea asupra importantiei și insemnateiei ce-lei mari a diaristicie nóstre natiunale opoziționala. Noi — repetim, că — déca am fi avutu vr'ó indoiéla, apoi de cinci-siesse ani incóci pe deplinu ne-am convinsu despre existentiã a viétia și putere natiunale in corpulu nostru natiunale, in poporulu romanu. Acést'a viétia și putere — in tóte modurile se manifesta destulu de bine, ba prin vocile ce se redica din — poporu — peste asteptare bine: numai in spriginirea materiale a causei prin prenumeratiuni și subvențiuni corespondiariile interesului și necesitati — cu multu, forțe multu mai pucinu, de câtu ce ar poté.

Ei bine: Viétia, sentiulu de viétia natiunale la Romani, se nu fie ajunsu inca la gradulu de caldura și putere, unde incepu sacrificiele, unde tóta suflarea romana, ce are conscienția de sine, se sente imprinsa d'o sacra detorinția și cu devo-tamentu alérga, a-si dá tributulu seu — supremulu seu interesu, interesulu de a se manifestá și afirmá cu demnitate și efepu ?!

Ceremu respunsu, și asteptămu, că elu ni se va dá — și nóa și celorlalte foi natiunale — opoziționali — prin unu numeru de prenumeratiuni — multu mai mare, de câtu pana aci.

Rogămu a grabi, pentru ca prin intardiare se nu suferi impedecare nici expedițiunea, nici onoratulu publicu.

Redacțiunea Albinei.

Nota bene! Cu placere anun-ciamu, ca portretulu — marelui nostru erou-martiru **Avramu Iancu** este gat'a si — forțe bine nimeritu; tocmái primiramu primulu esemplariu de proba, din Viena, si speramu catu de curendu a fi in stare d'a tramite fie-carui d. prenu-merante cate unu esemplariu gra-tis, precum ne-am ingagiatu; ér pentru onorabilulu publicu ne-pre-numeratu la „Albina“ vom dá in vendiare, cate esemplarie se vor recere, cu nnu pretiu bagatelu de 20 cr. —

Er ni disparu dintre cei vii una persóna — din cele mai bine și mai generalu conoscutu, odenióra de forțe mare și salutaria influenția in monarchia intréga:

Ioane Dobranu,

Aginte de curte in retragere,

joi in 13/25 dec. nóptea la 11^{1/2} óre, dupa o scurta suferinția de unu pa-trariu de óra, si-si-dede sufletulu no-bilu, creatoriului seu, la moș'a sa Ribnik in Croatia, in etate de 62 de ani, lasandu dupa sine in adunca intristare — pre multu amata sa socia Catarina, nascuta de Agora, si pre o sora mai betrana a sa, de acestasi nume, la Lipova, loculu nascerei sale, in Banatu.

Pomp'a de santire a remasiiloru sale pamentesci s'a indeplinitu la Ribnik in diu'a de 16/28 dec. prin protopopulu gr. or. de Carlstadt, asistandu multime mare de proprie-tari și de poporu din totu jurulu; dupa aceea acelesi remasitie fusera transportate la Temeșóra, si aci in diu'a de 20 dec. 1873, 1. ian. 1874 că mare pompa depuse pentru odichna eterna in momentul fa-miliare.

Reposatulu a fost renamitu de bune-tatei animei sale, și tocmái prin acést'a in tóta viétia sa, dar mai vertosu pre-timpulu persecutiuniloru politice; in primii ani dupa inadusirea rescólei de la 1848/9 in Ungaria, forțe multoru nepastuiti spre mantuire si mangaiere. Elu totu pre acelu timp, ca barbati de incredere alu natiunei romane, din Ba-natu, figurá in deputatiunea generale natiunale a nóstra din Viena, stáruindu pentru egalitatea politica natiunale a Romaniloru.

Nenumerate sunt facerile de bine, de cari a împartasitu elu multime de Ro-mani, mai vertosu juri pentru studia.

Nóa, familie și foi nóstre, densulu pururiá ni-a fost amicu sinceru, pre carele intre tóte imprejurárele am po-tutu contá cu certitudine.

Fie-i fierin'a uslora si memori'a ble-cuventata!

Ingrigiri peste ingrigiri!

Abia atinseramu despre faim'a, cumca Archiepiscopulu și Metropolitulu Ivacicovicu din Sibiu s'ar fi ingagiatu, a indeplini consacrarea parintelui archi-mandritu Bendella din Cernáuți, candu éta din patru diferite parti, primiramu in acést'a privinția descoperiri și informa-tiuni, afirmative și deslucitorie.

Va se dica — n'a fost faim'a fora realitate. — Ne fiindu noi in stare, a publicá tóte câte primiramu — cu de amenun-tulu, vom insirá aci din ele pasagiele calificate de a se întregi și d'a aretá istoria lucrului — asiá cum o judeca si cuprindu barbati seriosi și eruditi ai nostri.

Din Viena ni se spune, că parin-tele Bendella, din indemnulu și cu con-sentiulu ministeriului austriacu, s'a ad-resatu parintelui metropolitu Ivacicovicu, rogandu-lu se binevoiésca a veni cu asistentia necesaria — la Cernáuți, pentru consacrarea sa de episcopu.

Din Sibiu ni se scrie, că parintele metropolitu s'a scusatu cu slabitiunea betranetiiloru și a sanetátii, care i-ar face pré a nevoia o calatoria la Cernáuți in timpul de ierna, ci a poftitu pre parintele archimandritu la Sibiu — pentru con-

sacrare. Totu de o data parintele metro-politu Ivacicovicu a adresatu invitatiune catra parintele episcopu alu Caransebe siului, ca se vina spre a dá asistentia canonica la consacrare.

„Parintele eppu Popasu in sa, — ci-támu verbalmente corespondentiã, — cu provocare la canonulu apostolescu alu 34-lea, precum și la canónulu sinodului localu din Antiochia alu 9-lea, splicandu afacerea de un'a ce trece peste compe-tentiã Metropolitulu, pretinse ca ea se se relege la Sinodulu episcopescu. — „Apoi sciutu este, — asiá continua acestu d. corespondinte, „cá canonulu 35 apostolescu, și de asemenea canonulu 22 alu mai susu numitulu sinodu localu, opresce aspru, ca episcopii seu metropo-litii se faca chirotoniri in eparohii, seu metropolii straine, afara numai de casu-rile „per delegationem,“ unde in sa pre-sentarea are se se faca prin competentele episcopu, metropolitu, seu — in lips'a acestor'a — prin corpulu ce dupa ca-nóne ii inlocușce. Ei, dar cunoscutu este, că guvernulu austriacu in provin-cia Bucovinei, si-bate jocu de canónele nóstre și de pracs'a millenaria a biseri-cei nóstre, ba chiar și de legea funda-mentale a statului, carea garantédia libertatea și autonomiã a biseri celoru crea-tine, și — nerecunoscendã vr' unu dreptu crestiniiloru nostri, nice clerului, nice con-sistoriulu, dispune in modu absolutu și barbaru despre afacerile ortodóșiei, ast-feliu in câtu lipsește totalmente ori-ce organu canonicu, calificatu d'a face pre-sentarea“

Si mailageru intra in criticã cea-tiunei alu treilea d. corespondinte alu nostru din Banatu. Elu, asemenea incre-dintiandu-ne, că din surginte securu scie despre invoirea Metropolitulu Ivacicovicu d'a face consacrarea — in Sibiu, seu măcar in Cernáuți, pre cum ar cere ne-cesitate, desfasurata tristesce consecințe ce ar poté se aiba pentru intréga bisericã ortodóșia acestu casu — anticanicu, și specialmente amar'a lovitura ce s'ar dá dreptului fratriiloru nostri din Bucovina!

„Nice candu gresiéla mai mare nu s'ar poté face, carea — pre de o parte ni-ar blamá bas'a canonica, pre de alta ne-ar degradá metropolia la rol'a de unéla politica, pentru santiunarea de scopuri politice, contrarie de mórtu bise-riciei și natiunei nóstre“

„Unu sinodu seu metropolitu romanu, care ar avé temeritatea d'a se supune fora precautiuni, și d'a implini d'ofoliu de servitu de caldu faciã de fratii d'olege și d'unu sange din Bucovina, ar meritá a fi datu ostracismulu publicu și ucisu cu petri — naintea altariului Domnului!“

„Feresca-se Episcopatulu nostru; căci — astadi prin astfelu de gresiéla ar patimí Bucovina, mane — pentru aceeași intentiune politica infernala — Transilvania și Ungaria.“

Credem a fi destulu, de nu chiar pré multu, câtu citaramu din aceste cri-tice. Ele sunt, marturisim, totu atáte semne de temere de reu; in sa nu medi-cine contra și mai reuldu. —

A patria corespondentiã din Bucovina, se ocupa cu examinarea — și mai reului posibilu. De acést'a in sa ni reser-vămu a vorbi alta data, căci ea me-rita desclinita atentiune. — Cea-ce noi, cu profunda parere de reu avem a adauge ca de incheiere — e, că: dupa cum nu mai suferi indoiéla, Escelintiã sa, parintele archiepiscopu și metropo-litu, uitandu deplinu, cumca este — nu absolutu, ci constituționalu, a facutu ce a facutu, și s'a ingagiatu la ce s'a inga-

